

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 875/2007,**annettu 24 päivänä heinäkuuta 2007,****Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastusalalla ja asetuksen (EY) N:o 1860/2004 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

on julkaissut tämän asetuksen luonnoksen ⁽²⁾,

on kuullut neuvoa-antavaa valtiontukikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 994/98 annetaan komissiolle valtuudet säätää asetuksella enimmäismäärästä, jonka alle jäävien tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrättyjä perusteita, minkä vuoksi näihin tukitoimenpiteisiin ei sovelleta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrättyä ilmoitusmenettelyä.
- (2) Mainitun asetuksen perusteella komissio antoi 12 päivänä tammikuuta 2001 asetuksen (EY) N:o 69/2001 ⁽³⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen. Asetuksessa tuen enimmäismääräksi asetetaan 100 000 euroa tuensaajaa kohti kolmen vuoden ajanjaksolla. Tätä asetusta ei alun perin sovellettu maatalous-, kalastus- ja vesiviljely- eikä liikennealoilla niillä noudatettavien erityissääntöjen vuoksi.
- (3) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalous- ja kalastusalalla 6 päivänä lokakuuta 2004 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1860/2004 ⁽⁴⁾ otettiin maatalous- ja kalastusalalla käyttöön erityinen näillä aloilla sovellettava enimmäismäärä, joka on 3 000 euroa tuensaajaa kohti kolmen vuoden ajanjaksolla, koska komission kokemuksen mukaan oli todettavissa, että näillä aloilla myönnettyt hyvin pienet tukimäärät eivät täytä perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteita, edellyttäen että tietyt edellytykset täyttyvät.

(4) Muuttuneen taloudellisen tilanteen vuoksi ja nykyisten vähämerkityksistä tukea koskevien yleisten sääntöjen soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella katsotaan, että näitä sääntöjä on tarpeen muuttaa. Sen vuoksi komissio antoi 15 päivänä joulukuuta 2006 asetuksen (EY) N:o 1998/2006 ⁽⁵⁾ perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen. Kyseisellä asetuksella korvattiin asetus (EY) N:o 69/2001, korotettiin vähämerkityksisen tuen yleistä enimmäismäärää 100 000 eurosta 200 000 euroon, laajennettiin soveltaminen koskemaan myös maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen alaa ja otettiin käyttöön vähämerkityksisen tuen uusi enimmäismäärä, joka on 100 000 euroa tieliikenteen alaa koskevan valtiontuen osalta.

(5) Viimeaikaiset kokemukset valtiontukisääntöjen soveltamisesta kalastusalalla ja erityisesti asetuksessa (EY) N:o 1860/2004 ⁽⁶⁾ vahvistetun vähämerkityksisen tuen enimmäismäärän ja kalastus- ja vesiviljelyalan valtiontukien tarkastelemista koskevien yhteisön suuntaviivojen soveltamisesta ovat osoittaneet, että riski siitä, että vähämerkityksinen tuki vääristää kilpailua, on pienempi kuin vuonna 2004 arvioitiin.

(6) Komission kokemuksen mukaan voidaan katsoa, että yrityksille kalastusalalla myönnetty tuki, joka ei ylitä 30 000 euroa tuensaajaa kohti minkään kolmen vuoden ajanjakson aikana, ei vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, ja/tai että se ei vääristä tai uhkaa vääristää kilpailua, kun tällaisen tuen kaikille kalastusalan yrityksille myönnetyn kokonaismäärän osuus kalastusalan vuosituotannosta kolmen vuoden ajanjaksolla jää alle noin 2,5 prosentin enimmäismäärän. Sen vuoksi voidaan todeta, ettei tällainen tuki kuulu perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. Tarkastelussa otetaan huomioon verovuodet, joita kyseisessä jäsenvaltiossa käytetään verotarkoituksiin. Kolmen vuoden jaksolla tilannetta olisi tarkasteltava jatkuvasti siten, että kyseisenä verovuonna sekä kahtena edeltävänä verovuonna myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä määritetään aina uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisen yhteydessä.

(7) Myös jäsenvaltion myöntämä muu tuki olisi otettava huomioon vähämerkityksistä tukea myönnettäessä.

(8) Tukitoimenpidettä, joka ylittää vähämerkityksiseen valtiontukeen sovellettavan enimmäismäärän, ei pitäisi voida jakaa useisiin pieniin osiin, jotta kyseisiin osiin voitaisiin soveltaa tätä asetusta.

⁽¹⁾ EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.⁽²⁾ EUVL C 276, 14.11.2006, s. 7.⁽³⁾ EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30.⁽⁴⁾ EUVL L 325, 28.10.2004, s. 4.⁽⁵⁾ EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5.⁽⁶⁾ EUVL C 229, 14.9.2004, s. 5.

- (9) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea koskevien periaatteiden mukaisesti vähämerkityksinen tuki olisi katsottava myönnettyksi sillä hetkellä, kun tuensaajalle myönnetään laillinen oikeus tukeen asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla.
- (10) Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että silloin kun yhteisö on päättänyt tiettyä maatalouden alaa koskevan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönotosta, jäsenvaltioiden on pidätyttävä kaikista sellaisista toimenpiteistä, jotka saattaisivat vaarantaa tämän järjestelyn tai jolla siitä poikettaisiin.⁽¹⁾ Tätä periaatetta sovelletaan myös kalastusalaan. Näin ollen tätä asetusta ei tulisi soveltaa valtiontukeen, jonka määrä vahvistetaan markkinoille saatettavien tuotteiden hinnan tai määrän perusteella.
- (11) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa vientitukeen eikä vähämerkityksiseen tukeen, jolla suositetaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella. Sitä ei pitäisi myöskään soveltaa tukeen, jolla rahoitetaan jakeluverkon perustamista ja toimintaa muissa maissa. Vientitukea ei yleensä ole messujen osallistumiskuluihin eikä uuden tai olemassa olevan tuotteen tuomiseksi uusille markkinoille tarvittaviin tutkimuksiin tai neuvontapalveluihin tarkoitettu tuki.
- (12) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa⁽²⁾ tarkoitettuihin vaikeuksissa oleviin yrityksiin, sillä niille myönnetyn tuen bruttoavustusekvivalenttia on vaikea määritellä.
- (13) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteet huomioon ottaen tuen, joka on tarkoitettu kalastuskapasiteetin lisäämiseen, ja tuen, joka myönnetään kalastusaluksen rakentamiseen tai hankkimiseen, ei tulisi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan, lukuun ottamatta elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002⁽³⁾ 11 artiklassa tarkoitettua tukea nykyaikaistamiseen pääkannen yläpuolella.
- (14) Avoimuuden, tasapuolisen kohtelun ja vähämerkityksiselle tuelle asetetun enimmäismäärän asianmukaisen soveltamisen kannalta jäsenvaltioiden olisi aiheellista soveltaa samaa laskentamenetelmää. Laskemisen helpottamiseksi sekä asetuksen (EY) N:o 1998/2006 mukaisesti on aiheellista, että tukimäärät, jotka eivät ole raha-avustuksia, muunnetaan bruttoavustusekvivalentiksi. Muiden kuin avustusten tai useissa erissä maksettavien läpinäkyvien tukien avustusekvivalentin laskeminen edellyttää tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron käyttämistä. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen vuoksi tässä asetuksessa tarkoitettuna markkinakorkona olisi käytettävä viitekorkoja, jotka komissio vahvistaa säännöllisesti objektiivisten kriteerien mukaisesti ja jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tai Internetissä. Pohjakorkoon saattaa kuitenkin olla tarpeen lisätä ylimääräisiä peruspisteitä annettujen takauksien tai tuensaajaan liittyvän riskin mukaan.
- (15) Selvyyden, tasapuolisen kohtelun ja tehokkaan seurannan kannalta tätä asetusta olisi sovellettava vain läpinäkyvään vähämerkityksiseen tukeen. Läpinäkyvää on tuki, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia. Tällainen tarkka laskelma voidaan tehdä esimerkiksi avustusten, korkotukien ja rajattujen verovapautusten osalta. Pääomapanoksista koostuvaa tukea ei pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, ellei valtion panoksen kokonaismäärä ole pienempi kuin vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Valtiontuesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa⁽⁴⁾ tarkoitetuista riskipääomasijoituksista koostuvaa tukea ei pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, ellei kyseisessä riskipääomaohjelmassa anneta pääomaa kullekin kohteena olevalle yritykselle enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Lainoista koostuvaa tukea pidetään läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena ainoastaan, kun bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella.
- (16) Tässä asetuksessa ei suljeta pois mahdollisuutta katsoa jonkin muun kuin tässä asetuksessa vahvistetun synn perusteella, että jäsenvaltion toteuttama toimenpide ei ole perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, esimerkiksi pääomapanosten tapauksessa, jos toimenpiteestä on päätetty markkinataloussijoittajan periaatetta noudattaen.

⁽¹⁾ Asia C-113/2000, *Espanja v. komissio*, Kok. 2002, s. I-7601, 73 kohta.

⁽²⁾ EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽³⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽⁴⁾ EUVL C 194, 18.8.2006, s. 2.

- (17) On tarpeen huolehtia takausjärjestelyjen oikeusvarmuudesta, jos ne todennäköisesti eivät vaikuta kauppaan tai vääristä kilpailua ja jos niistä on saatavilla riittävästi tietoa, jotta mahdolliset vaikutukset voidaan arvioida luotettavasti. Tässä asetuksessa olisi muutettava yleinen vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä, joka on 30 000 euroa tuensaajaa kohti, takauskohtaiseksi enimmäismääräksi, joka perustuu sen yksittäisen lainan taattuun määrään, jolle takaus on annettu. Tämä enimmäismäärä on syytä laskea menetelmällä, jolla arvioidaan elinkelpoisille yrityksille annettavien lainojen takausjärjestelyihin sisältyvä valtiontuki. Kyseistä menetelmää ja tietoja, joita käytetään arvioitaessa takauskohtaista enimmäismäärää, ei pitäisi soveltaa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa tarkoitettuihin vaikeuksissa oleviin yrityksiin. Tätä erityistä enimmäismäärää ei pitäisi soveltaa takausjärjestelyjen ulkopuolella myönnettyyn tapauskohtaiseen yksittäiseen tukeen, vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettyyn tukeen tai sellaisten toimien takauksiin, jotka eivät ole lainaa, kuten omaan pääomaan kohdistuvien liiketoimien takauksiin. Takauksia koskevan enimmäismäärän määrittelyn olisi perustuttava siihen, että kun otetaan huomioon yhteisön takausjärjestelyjen huonointa skenaariota vastaava 13 prosentin katto (maksukyvyttömyyden nettomäärä), voidaan katsoa, että 225 000 euron suuruisen takauksen bruttoavustusekvivalentti on sama kuin vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Tätä erityistä enimmäismäärää olisi sovellettava ainoastaan takauksiin, jotka kattavat enintään 80 prosenttia perustana olevasta lainasta.
- (18) Komission velvollisuutena on varmistaa, että valtiontukisääntöjä noudatetaan ja että erityisesti vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen mukaisesti myönnetty tuki on valtiontukisääntöjen vaatimusten mukaista. Perustamissopimuksen 10 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi helpotettava tämän päämäärän saavuttamista ottamalla käyttöön tarvittava järjestelmä sen varmistamiseksi, ettei vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen perusteella myönnetyn tuen kokonaismäärä ylitä kolmen vuoden ajanjaksolla 30 000 euron enimmäismäärää tuensaajaa kohti tai kokonaistuen enimmäismäärää, jonka komissio vahvistaa kunkin jäsenvaltion kalastusalan kolmen verovuoden ajanjakson tuotannon arvon perusteella. Tämän vuoksi olisi aiheellista, että myöntäessään vähämerkityksistä tukea jäsenvaltiot ilmoittavat yrityksille tuen määrästä ja sen vähämerkityksisistä luonteesta viittaamalla tähän asetukseen. Lisäksi jäsenvaltion olisi ennen kyseisen tuen myöntämistä saatava yritykseltä ilmoitus kuluvan verovuoden ja kahden sitä edeltävän verovuoden aikana myönnetystä muusta vähämerkityksisestä tuesta ja tarkistettava huolellisesti, etteivät vähämerkityksiselle tuelle asetetut enimmäismäärät ylitä uuden vähämerkityksisen tuen myötä. Vaihtoehtoisesti enimmäismäärien noudattaminen voidaan varmistaa myös keskusrekisterin avulla.
- (19) Selkeyden vuoksi, ja koska vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä kalastusalalla tulee poikkeamaan maatalousalan vähämerkityksisen tuen enimmäismäärästä, olisi an-

nettava erityinen asetus, jota sovelletaan vain kalastusalalla, ja sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1860/2004 olisi muutettava.

- (20) Ottaen huomioon komission kokemukset ja erityisesti se, kuinka usein valtiontukipolitiikkaa yleensä joudutaan tarkistamaan, sekä ottaen erityisesti huomioon asetuksen (EY) N:o 1998/2006 ja asetuksen (EY) N:o 1860/2004 soveltamisaika, on aiheellista rajoittaa tämän asetuksen soveltaminen 31 päivään joulukuuta 2013. Jos tämän asetuksen voimassaolo päättyy ilman että sitä jatketaan, jäsenvaltioilla olisi oltava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluneita vähämerkityksisiä tukia koskeva kuuden kuukauden siirtymäkausi. Oikeusvarmuuden vuoksi on myös aiheellista selkiyttää tämän asetuksen vaikutukset tukiin, jotka on myönnetty ennen asetuksen voimaantuloa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan kalastusalan yrityksille myönnettävään tukeen, lukuun ottamatta

- tukea, jonka määrä vahvistetaan markkinoille saatettavien tuotteiden hinnan tai määrän perusteella;
- vientiin liittyvien toimien tukea eli tukea, joka liittyy välittömästi vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;
- tukea, jolla suositaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella;
- tukea, jonka tarkoituksena on lisätä kalastuskapasiteettia asetuksen (EY) N:o 2371/2002 3 artiklan n kohdassa määriteltynä vetoisuutena tai tehona ilmaistuna, jollei kyseessä ole kyseisen asetuksen 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu tuki nykyaikaistamiseen pääkannen yläpuolella;
- tukea kalastusalan hankkimiseen tai rakentamiseen;
- vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettyä tukea.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 'kalastusalan yrityksillä' kalastustuotteiden tuotannon, jalostuksen ja markkinoille saattamisen alalla toimivia yrityksiä;
- 'kalastustuotteilla' neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 ⁽¹⁾ 1 artiklassa määriteltyjä tuotteita;

⁽¹⁾ EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22.

- c) 'jalostamisella ja kaupan pitämisellä' kaikkia purkamisen tai pyydystämisen ja lopputuotevaiheen väliin sijoitettavia käsittely-, tuotanto- ja jakelutoimenpiteitä.

3 artikla

Vähämerkityksinen tuki

1. Tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteita eikä niihin sovelleta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta, jos ne täyttävät tässä artiklassa sekä 4 ja 5 artiklassa vahvistetut edellytykset.

2. Yhdelle yritykselle myönnettävän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla yli 30 000 euroa minkään kolmen verovuoden jakson aikana. Tätä enimmäismäärää sovelletaan tuen muodosta ja tavoitteista riippumatta. Tarkastelujakso määrittyy kyseisessä jäsenvaltiossa käytettyjen verovuosien perusteella.

3. Kun tukien yhteismäärä ylittää tämän enimmäismäärän, tätä asetusta ei voida soveltaa tukeen edes sen osuuden osalta, joka ei ylitä enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa tähän asetukseen ei voida vedota kyseisen tukitoimenpiteen myöntämishetkellä eikä myöhemmin.

4. Eri kalastusalan yrityksille myönnettävän tuen kokonaismäärä ei saa ylittää asianomaiselle jäsenvaltiolle liitteessä vahvistettua arvoa minkään kolmen verovuoden ajanjakson aikana.

5. Edellä 2 ja 4 kohdassa tarkoitetut tuen enimmäismäärät ilmaistaan rahamääräisinä avustuksina. Kaikkien käytettävien lukujen on oltava bruttomääriä, toisin sanoen niistä ei vähennetä veroja tai muita maksuja. Jos tukea annetaan muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä on tuen bruttoavustusekvivalentti.

6. Useassa erässä maksettava tuki diskontataan myöntämisaikakohdan mukaiseen arvoon. Diskonttauksessa sekä laskettaessa bruttoavustusekvivalenttia on käytettävä korkona avustuksen myöntämisaikakohdasta sovellettua viitekorkoa.

7. Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia (läpinäkyvä tuki). Erityisesti

a) lainoista koostuvaa tukea pidetään läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena ainoastaan, kun bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella;

b) pääomapanoksista koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön

panoksen kokonaismäärä on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä;

c) riskipääomatoimenpiteistä koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos kyseisessä riskipääomajärjestelyssä annetaan pääomaa kullekin kohteena olevalle yritykselle enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä;

d) takaisinmaksettavien ennakoiden muodossa olevaa tukea ei pidetä läpinäkyvänä tukena, jos takaisinmaksettavien ennakoiden määrä ylittää tämän asetuksen mukaisen enimmäismäärän;

e) takausjärjestelyjen osana annetut yksittäiset tuet yrityksille, jotka eivät ole vaikeuksissa olevia yrityksiä, katsotaan vähämerkityksiseksi tueksi, kun järjestelyyn kuuluvan lainan taattu osuus ei ole yli 225 000 euroa yritystä kohti. Jos järjestelyyn kuuluvan lainan taattu osuus muodostaa vain tietyn osuuden enimmäismäärästä, takauksen bruttoavustusekvivalentin katsotaan olevan vastaava osuus 2 kohdassa säädetystä sovellettavasta enimmäismäärästä. Takaus voi olla enintään 80 prosenttia lainasta.

8. Samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin ei voida myöntää vähämerkityksistä tukea valtiontuen lisäksi, mikäli tällainen tuen kasautuminen johtaisi tuki-intensiteettiin, joka ylittää ryhmäpoikkeusasetuksessa tai komission tekemässä päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuki-intensiteetin.

4 artikla

Seuranta

1. Jos jäsenvaltio myöntää vähämerkityksistä tukea yritykselle, sen on ilmoitettava yritykselle kirjallisesti tuen määrästä (bruttoavustusekvivalentteina ilmaistuna) ja siitä, että tuki on luonteeltaan vähämerkityksistä. Sen on viitattava suoraan tähän asetukseen, mainittava sen nimi ja tiedot sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jos vähämerkityksistä tukea myönnetään eri yrityksille osana tukiohjelmaa ja yrityksille myönnetään ohjelmassa erisuuruisia yksittäisiä tukia, kyseinen jäsenvaltio voi täyttää edellä mainitun velvollisuuden ilmoittamalla yrityksille kiinteän määrän, joka vastaa ohjelmassa myönnettävää tuen enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa kiinteää määrää käytetään määrittäessä, noudatetaanko jompaakumpaa 3 artiklan 2 ja 4 kohdassa tarkoitettua enimmäismäärää. Jäsenvaltion on myös saatava ennen tuen myöntämistä kyseiseltä yritykseltä kirjallisessa tai sähköisessä muodossa ilmoitus muista vähämerkityksisistä tuista, jotka on saatu kahden edeltävän verovuoden ja kuluvan verovuoden aikana.

2. Jäsenvaltio voi myöntää uutta vähämerkityksistä tukea vasta tarkistettuaan, että tämä ei nosta yrityksen saaman vähämerkityksisen tuen kokonaismäärää kuluven verovuoden ja kahden edellisen verovuoden muodostaman jakson aikana 3 artiklan 2 ja 4 kohdassa säädettyä enimmäismäärää suuremmaksi.

3. Jos jäsenvaltio on perustanut kalastusalan vähämerkityksisen tuen keskusrekisterin, jossa on täydelliset tiedot kaikesta jäsenvaltion viranomaisen myöntämästä vähämerkityksisestä tuesta, 1 kohtaa ei enää sovelleta kyseiseen jäsenvaltioon siitä alkaen, kun rekisteri kattaa kolme verovuotta.

4. Jäsenvaltioiden on tallennettava ja koottava kaikki tämän asetuksen soveltamista koskevat tiedot. Näihin tallenteisiin on sisällyttävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tämän asetuksen edellytyksiä on noudatettu. Yksittäistä vähämerkityksistä tukea koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen verovuoden ajan tuen myöntämispäivästä. Vähämerkityksisen tuen ohjelmaa koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, jolloin viimeinen yksittäinen tuki myönnetään ohjelmasta. Asianomaisen jäsenvaltion on kirjallisesta pyynnöstä toimitettava komissiolle 20 työpäivän tai pyynnössä mahdollisesti vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tämän asetuksen vaatimuksia noudatettu erityisesti yksittäisen yrityksen saaman vähämerkityksisen tuen kokonaismäärän ja asianomaisen jäsenvaltion kalastusalan saaman vähämerkityksisen tuen kokonaismäärän osalta.

5 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tätä asetusta sovelletaan ennen sen voimaantuloa myönnettyyn tukeen, jos tuki täyttää kaikki artikloissa 1–3 ja tapauksen mukaan artiklassa 4 säädetty edellytykset. Komissio tarkastelee tukia, jotka eivät täytä kyseisiä edellytyksiä, asiaa koskevien puitteiden, suuntaviivojen ja tiedonantojen mukaisesti.

2. Vähämerkityksisen tuen, joka on myönnetty ajanjaksolla 1 päivästä tammikuuta 2005 kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen, ja joka täyttää asetuksen (EY) N:o 1860/2004 kalastusalaan koskevat soveltamisedellytykset tämän asetuksen voimaantulopäivään mennessä, ei katsota täyttävän kaikkia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteita eikä siihen näin ollen sovelleta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta.

3. Vähämerkityksistä tukea, joka täyttää tämän asetuksen edellytykset, voidaan panna täytäntöön kuuden kuukauden ajan asetuksen voimassaoloajan päätyttyä.

6 artikla

Muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 1860/2004 seuraavasti:

a) Korvataan otsikossa ilmaisu ”maatalous- ja kalastusala” ilmaisulla ”maatalousalalla”.

b) Korvataan 1 artiklassa ilmaisu ”maatalous- ja kalastusalan” ilmaisulla ”maatalousalan”.

c) Asetuksen 2 artiklassa

i) korvataan 2 kohdassa ilmaisu ”lukuun ottamatta tämän artiklan 5 kohdassa määriteltyjä kalastus- ja vesiviljelytuotteita” ilmaisulla ”lukuun ottamatta neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 1 artiklassa määriteltyjä kalastustuotteita”;

ii) poistetaan 4, 5 ja 6 kohta.

d) Poistetaan 3 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta.

e) Poistetaan 4 artiklan 2 kohdasta ilmaisu ”ja kalastusala”.

f) Poistetaan 4 artiklan 3 kohdan toisesta alakohdasta ilmaisu ”-ja kalastus”.

g) Poistetaan liite II.

7 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2013.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 2007.

Komission puolesta

Joe BORG

Komission jäsen

LIITE

Asetuksen 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut kokonaismäärät kalastuksen osalta jäsenvaltioittain:

(euroa)

BE	11 800 000
BG	433 000
CZ	1 008 000
DK	57 650 000
DE	48 950 000
EE	3 718 000
IE	8 508 000
EL	18 015 000
ES	127 880 000
FR	138 550 000
IT	94 325 000
CY	1 562 000
LV	3 923 000
LT	5 233 000
LU	0
HU	740 000
MT	255 000
NL	35 875 000
AT	620 000
PL	21 125 000
PT	15 688 000
RO	524 000
SL	338 000
SK	1 133 000
FI	7 075 000
SE	11 153 000
UK	102 725 000